

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

AUTOR POSUZOVANÉ PRÁCE: **Václav Levý**

NÁZEV PRÁCE: **Historická krajinná archeologie v regionu jihozápadních čech (Nepomucko)**

TYP PRÁCE: **diplomová**

AUTOR POSUDKU: **Lenka Starková**

TYP POSUDKU: **oponent**

KRITÉRIA HODNOCENÍ

1. Bylo splněno zadání práce? **velmi dobře**
2. Využití dostupných informací k tématu: **dobře**
3. Formální aspekty práce (rozsah, gramatika, úprava): **velmi dobře**
4. Strukturování práce: **velmi dobře**
5. Užívání odborné terminologie a stylistiky: **dobře**
6. Úroveň analýzy a syntézy dat, výběr a použití vhodných metod: **dobře**
7. Byly vyčerpány hlavní problémy tématu? **velmi dobře**
8. Zaujal student vlastní stanovisko a jak je argumentačně podpořil? **dobře**

Návrh výsledné klasifikace: dobře

Stručné zdůvodnění celkového hodnocení: Student předložil přepracovanou práci na téma sledování vývoje středověké a novověké historické krajiny v regionu Nepomucka. V úvodních kapitolách své práce se věnuje popisu vlastního vymezení zájmové oblasti v kontextu přírodních a geografických parametrů. Následná kapitola je věnována poměrně podrobnému a dobře strukturovanému popisu obecného konceptu krajinné a prostorové archeologie. V. Levý prokazuje dobrou obeznámenost se základní terminologií a současným pojetím. Jediná výtka v této části diplomové práce směřuje k tvrzení na str.14, pocházející z publikace M. Dohnala: „Po starých komunikacích v krajině se dochovává minimum stop.“, které by v kontextu přehledu metodického přístupu výzkumu krajiny v rámci této diplomové

práce mělo být aktualizováno. Tento fakt je velmi zavádějící, vzhledem ke skutečnosti, že výzkumům zaniklých historických komunikací se věnuje celá řada studií už od 80. let 20. století a zejména s nástupem leteckého laserového skenování je toto tvrzení jednoznačně překonáno. Dokladem je bezesporu publikace z roku 2013 – Martínek a kol.: Moderní metody identifikace a popisu historických cest.

V následné části diplomové práce, věnující se výčtu obecného vývoje historické krajiny ve středověku a novověku V. Levý velmi dobře definoval základní chronologické mezníky v utváření krajiny českého prostředí. Jediná drobná výtka směřuje k opomenutí termínu barokní krajiny, jako jednoho z nejzásadnějších českých historicko-krajinných fenoménů konce 17. a průběhu 18. století.

Kapitola, věnující se přehledu metod krajinné archeologie představuje, až na několik drobných nepřesností (datování tvorby 1., 2. a 3. vojenského mapování pouze jedním rokem-1764, 1844 a 1878), dostatečný výčet a popis jednotlivých metodických přístupů. Nepříliš vhodné je zakončení této kapitoly podkapitolou Archeologické poznání regionu Nepomucka, které by mělo naopak zahajovat následující část práce – vlastní popis chronologického vývoje osídlení Nepomucka. Kapitoly, věnující se vývoji osídlení jsou velmi dobře strukturovány a popis vývojových fází krajiny na bázi historických dat je dostatečně podrobné a ucelené. Jako zásadní nedostatek diplomové práce V. Levého vidím v její nevyváženosti vyčerpání dostupných pramenných zdrojů. V. Levý velmi obsáhle popisuje metodiku výzkumu krajiny prostřednictvím moderních nedestruktivních metod, avšak při vlastním zpracování tématu se těmto metodám věnuje spíše nahodile, nesystematicky. V oblasti využití dat leteckého laserového skenování využil tuto technologii k průzkumu pouze 5 případových studií, u nichž, jak správně v závěru své práce poznamenává, velmi záleží na ověření získaných informací prostřednictvím verifikační terénní prospekce, kterou bohužel nevykonal. Zejména v případě možného objevení zaniklého vesnického sídlení na katastru obce Sedliště by toto zjištění diplomovou práci V. Levého jistě obohatilo a přineslo známky vlastní intence studenta o rozšíření dosavadních poznatků o krajině Nepomucka. Využití dat leteckého laserového skenování, případně dat letecké prospekce (v podobě volně dostupných ortofotomap) či současných katastrálních map by mělo být mimo jiné využito také jako ověřovací interpretační nástroj při výzkumu a analýzách vesnického sídlení dané oblasti. Zde student čerpá pouze z jednoho zdroje – analýzy Stablního katastru, bez jakéhokoliv popisu aktuálního stavu dané lokality.

Kartografické výstupy diplomové práce, které by měly prezentovat doplnění interpretací v textových částech, jsou opět poměrně nevyvážené. Mapové výstupy, zobrazující vývoj

středověkého a novověkého osídlení, hodnotím bez větších výhrad jako dostatečné, pouze bych doporučila doplnit je o základní přehledovou mapu vymezení rozsahu zkoumaného zájmového území. U příloh, zobrazující lidarová data je dosti nešikovně volen pouze jeden náhled na stínovaný model terénu, takže detekce jednotlivých popisovaných objektů je velmi obtížná, v případě obr. 22 (v důsledku zastíněné oblasti) téměř nemožná. V tomto případě by bylo vhodné jednotlivé výstupy lidarového snímkování kombinovat z vícero vizualizačních náhledů (změna náklonu slunečního svitu, analýza sklonitosti atp.). Zároveň je škoda, že se V. Levý nevěnoval využití dalších volně dostupných mapových podkladů pro srovnání přítomnosti popisovaných objektů, jako jsou vrstvy 2. a 3. vojenského mapování. V důsledku výše uvedených nedostatků hodnotím diplomovou práci V. Levého stupněm dobře, nicméně průměr dílčích hodnocení se pohybuje přesně na rozhraní klasifikace velmi dobře - dobře. V případě kvalitní obhajoby V. Levého se nebráním ohodnotit tuto práci stupněm velmi dobře.

DOPLŇUJÍCÍ OTÁZKY K OBHAJOBĚ (nepovinné):

DATUM: 24.5.2018

PODPIS: